

εἰς τὸ βάθος τοῦ κιβωτίου ἡ μάγος ἐξήγαγε συσκευὴν παράδοξον, ἀνταυγαστήρα ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, ἀγγεῖα κερατοειδῆ, μακροὺς σωλῆνας ἐκ στιλπνοῦ χάλυβος. Ἐχειρίθη πρὸς στιγμὴν τὰ διάφορα ταῦτα ἀντικείμενα, καὶ εὐθέως φῶς μέγα καὶ ἀπαστράπτον ἐφώτισεν ὅλον τὸ ἄδυτον.

Εἰς τὸ κέντρον μὲ λάμπην λευκὴν, σφοδρὴν ἀπῆστραπτεν ὁ ἐκ τιμαλφῶν λίθων ἥλιος. Ὁ κεντρικὸς ἀδάμας ἐξέπεμπε πυρίνας ἀκτῖνας, ἀντανακλωμένας μυριάκις ὑπὸ τῶν πέριξ αὐτοῦ μυριάδων ἀδαμάντων. Οἱ σάπφειροι ἐξηκόντιζον φλόγας κυανᾶς, οἱ θυρακκεῖς, οἱ σμάραγδοι, τὰ τοπάζια, οἱ ἀμέθυστοι, οἱ βήριλλοι ἔλαμπον, ἥστραπτον, ἐφεγγασόλουσαν καὶ ὅλη ἐκεῖνη ἡ λάμψις συνεχεστοεἰς μίαν μεγάλην καὶ φωταυγῆ. ἤτις ἡ νάγκασε τοὺς θεατὰς νὰ κλείσωσι τὰ βλέφαρα διὰ νὰ μὴ τυφλωθῶσιν.

Ὁ μάγος ὄρθιος παρὰ τὰς βαθμίδας τοῦ βωμοῦ, μὲ τὴν ὄβιν ἐστριμμένην πρὸς τοὺς παρεστῶτας διεγράφετο ἀμυρῶς ὡς σκιὰ ἐν τῷ

μέσῳ τοῦ φωτεινοῦ καὶ ἀπαυγαζόντος κύκλου.

Περίεστρεψε βραδέως πέριξ τῆς κεφαλῆς του ὑπερμεγέθη ὀπάλλιον, ἔχον λάμπην ἡμερον καὶ ἐπέβαλλεν ἐνταυτῷ ὡς ἰσοδύλου ὄψεως. Εἰς τὸ κέντρον τοῦ λίθου τούτου ἦτο κεχαραγμένη ἡ ἐλληνικὴ λέξις ΑΒΡΑΞΑΣ, ἥς τὰ ἑπτὰ γράμματα προστιθέμενα κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν ἀξίαν ἐκάστου ἀποτελοῦσι τὸν μυστηριώδη καὶ ἀστρονομικὸν ἀριθμὸν 365. Πέριξ τοῦ ὀπαλλίου ἥστραπτον ἕτεροι λίθοι, ὅπως ἐπίσης δι' ἄλλων λίθων πολυτίμων ἦτο ἐστρωμένον καὶ τὸ βᾶθος τοῦ κιβωτιδίου.

Ὁ μάγος συνώδευε τὸ μεγαλοπρεπές του κίημα δι' ἄσματος μελοπομένου ταπεινῆ τῆ φωνῆ,

φλαμωδίας μονοτόνου, ἣτις ἐνέπνεεν εἰς τοὺς παρεστῶτας καταπληκτικὸν λήθαργον.

Ἐνῷ ἀντήχει ἡ σοβαρὰ φωνὴ τοῦ μάγου, εἰκότιες ἀναρίθμητοι, παράδοξοι, ἄμορφοι σχεδὸν ἐγεννῶντο εἰς τὸ πνεῦμά των. Ἐνόμιζον ὅτι περιίστανται εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν κόσμων. Ἐβλεπον ἀναφανισμένην τὴν βλάστησιν εἰς τὴν γῆν. Τὰ μεγάλα ἐξαφανισθέντα ζῶα, τὸ μαμούθ, τὸ μεγαθήριον, οἱ λεπτοὶ ὄφεις οἱ φέροντες

κεκοσμημένους πόδας, τὰ ζῶα τὰ λησμονηθέντα τῆς πρώτης πλάσεως εἰσποῦν ἢ ἀνεπήδων ἐξερχόμενα ἀπὸ τὴν πρώτην ἰλύν. Ἐνόμιζον ὅτι ἐβυθίζοντο εἰς τὴν ἄβυσσον καὶ ἔβλεπον ἐκεῖ συνταρασσόμενα ἄγνωστα τέρατα... παραφερόμενοι δὲ εἶτα ακαριαίως εἰς τὸ κενὸν διάστημα τοῦ αἰθέρος ἔβλεπον ζωογονομένους τοὺς ἀστέρους καὶ περιστρεφόμενους ὑποκάτωθεν των.

Κρότος τις δὲ παρόμοιος μὲ τὸν τῶν κυμάτων τῶν συντριβομένων εἰς τὴν παραλίαν, παρεμφερῆς μὲ τὸν ἐξερχόμενον ἀπὸ τὸ βάθος μεγάλων κογχυλῶν ἐπλήρου βαθμηδὸν περισσότερον τὴν ἀκοήν των

ΔΥΟ ΑΝΘΗ

καὶ ἀνῆρχετο μέχρι τοῦ ἐγκεφάλου των.

Μὲ τὰ ὄμματα διεσταλμένα, μὲ τὸ πρόσωπον πεδιλὸν πάντες ἔβλεπον, χωρὶς νὰ δύνανται ν' ἀποσπᾶσωσι τὸ βλέμμα των ἀπὸ τὸν ἐκ πολυτίμων λίθων ἥλιον. Καὶ ἡ κίνησις τοῦ μάγου καθίστατο ὀλονὲν εὐρυτέρα· τὸ ἀνάστημά του ἐφαίνετο μεγεθυνόμενον καὶ ἀνυψούμενον μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ θόλου διὰ μέσου τῆς ἐλαφροῦς ἡμίχλης τοῦ κυανοῦ καπνοῦ, ὅστις ἐξήκολούθει ν' ἀναθρώσκη κατὰ λεπτὰ καὶ εὐώδεις ἕλικας. Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ γέροντος ἀπῆστραπτον ὅσον καὶ οἱ σάπφειροι οἱ περιστρέφοντες τὸ μαγικὸν ἄστρον· τὸ πρόσωπόν του καὶ αἱ χεῖρές του ἐφάνιντο διὰ τοὺς θεατὰς μεταμορφούμεναι καὶ ἀπαστράπτουσαι ὡς οἱ ἀδάμαντες.